

Ítéletidő

Slobodan Berberski

Minden odaadás legnagyobbikának
a Törzsnek és a Titoknak
mielőtt utolsó átkaim elmorzsolnám
Így vall Alán utoaja

A HOMOK UTÁN

*Nem úgy kacag a pózna mint az árbo
Tövisszúrás ellen jó csel a gyanta-lágyság
Az üldözött szem szitkozódva visszafordul*

*A fenyegetés beismert tehetetlenség
a lecsapó kéz mohába süppedés
kőbe vésett szó — odvas füzek hangtalan hangja*

Minden másképp van

*Hajadat tépheted
Sírhatsz
Mondhatod ez az éjszaka*

*Az élet nevét
újra
meg kell találni*

ZSIBBADTSÁG

*Hiába is erőltetnénk magunkat
hogy visszatartsuk megszakadásig a könnyet
befekhetünk elzsibbadt napjainkba*

*Mindent megtudtunk a húsba pólyált vassal
a kásává lett hajnalokkal
messze tévedt csontok közt*

*Nem köthet minket többé
virág
se vér*

Mitsem segít a késköszörülés

KUTATÁS

*Föltéptünk mindent csontig
és a vér el se kékült
meg se alvadt*

*Atfűrészeltük a csontot
velőig
bélig
s a képet nem találtuk*

*Most a hegy alatt ásunk
szólongatjuk egymást
füvek a földdel keverednek
fekete foltok és vörös foltok*

*Estére friss csont koccan
sikolt a fűrész
lecsap a csákány*

*Es kezdünk újra
mindent
előlről
a bőr másik végén*

*Reggelre
semmi*

SÜLLYEDÜNK

*A keresztút összetört a léptek alatt
sárga karajok váltak le a Holdról egyetlen kaszasuhintásra
A kőnehéz fejet bűvöletben tartja a kéreg*

*Süllyedünk az álomba az iszonyatba
A zöld virágot még szorongatja az ujjunk
Tenygerünk feketesége a nap ellen is bosszú*

*Mikor kiérünk a homokra s a vízre ha meg nem vakultunk
mikor a hang fölmerül a fogcsikorgatásból ha meg nem süketültünk
mikor a feketeség vérünkig maródik ha kibírjuk*

*mit kezdünk a kővel a szemünkben
mit kezdünk a kővel a fülünk kagylójában
mit kezdünk a bőrünkbe karcolt sebmetszettel*

*Melyik oldalra fordítsuk a fejünket
hogyan elfojtsuk a hangot
magunkban*

Acs Károly fordításai

